

مگر می‌شود به دانشگاه‌ها و مدارس کسب و کار، انجمن‌های تخصصی علمی، نشریات معتبر و شرکای بین‌المللی گفت در پیام‌رسان‌های ایرانی فعالیت کنید؟

فهم برخی محدود به شرکت‌های اینترنتی و خدمات عمومی است؛

کیوان جامه‌بزرگ، عضو هیأت مدیره سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران گفت:

توسعه شبکه ملی اطلاعات به بهانه حرکت در مسیر استقلال یا تحقق اقتصاد دیجیتال بدون دسترسی آزاد به اینترنت و پلتفرم‌های بین‌المللی اشتباهی تاریخی است.

به گزارش اسپادانا خبر، او با بیان اینکه در حال حاضر چیزی به نام اینترنت نداریم گفت:

«چیزی که وجود دارد یک شبکه دست و پا شکسته و ناپایدار است که مسئولان هم به صراحت گفتند هیچ حسابی روی تداوم فعالیت پلتفرم‌های بین‌المللی آن باز نکنید. نتیجه این سیاست این است که در آینده، اقتصاد دیجیتال هم نخواهیم داشت و پیرو آن سایر صنایع کشور نیز در این شکاف دیجیتالی سالها عقب می‌افتند. توسعه و تکمیل شبکه ملی اطلاعات بدون وجود اینترنت پایدار و دسترسی آزاد مردم و کسب و کارها به آن عقیم و بی‌فایده خواهد بود چه اینکه سیاست‌های تحدیدی حاکمیت، آن را در نگاه شهروندان به نهادی مذموم بدل می‌کند. در یک نگاه حداقلی شبکه‌های اجتماعی بین‌المللی امروزه درگاه تعامل با بسیاری از منابع علمی، آموزشی، سرگرمی، خبری و... است. واقعیتی که هیچ‌گاه در یک پلتفرم بسته داخلی محقق نمی‌شود. روزانه میلیون‌ها عنوان محتوای تخصصی در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی منتشر می‌شوند و متخصصان دنیا از همین طریق با یکدیگر شبکه‌سازی می‌کنند و از یکدیگر می‌آموزند.»

او گفت:

«مگر می‌شود به دانشگاه‌ها و مدارس کسب و کار، انجمن‌های تخصصی علمی، نشریات معتبر بین‌المللی، افراد شاخص و تاثیرگذار بر صنایع گفت بیاید در پلتفرم‌های داخلی ما فعالیت کنید؟ مگر می‌توان به شرکای بین‌المللی گفت در پیام‌رسان‌های ایرانی فعالیت کنید؟ بسیاری از ارتباطات روزانه کسب‌وکارها با شرکای تجاری بین‌المللی بر بستر همین شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌ها صورت می‌گیرد. اینها بدیهه‌ای است که از جانب متولیان امر فیلترینگ و سیانت‌گران انکار می‌شود. به‌نظر می‌رسد از آنجا که فهم برخی از مسئولان از اقتصاد دیجیتال صرفاً محدود به شرکت‌های اینترنتی و خدمات عمومی است تصور می‌کنند با داخلی کردن آنها مردم مجبور به استفاده از آن شده و نهایتاً این فضا را کنترل می‌کنند ولی واقعیت این است که اقتصاد دیجیتال فراتر از کسب و کارهای اینترنتی است و ظرفیت نقش‌آفرینی به‌عنوان پیشران توسعه سایر بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور را داراست. پایه‌های اصلی انقلاب صنعتی چهارم، فناوری‌های دیجیتالی همچون رایانش ابری، هوش مصنوعی و اینترنت اشیا است. بدون این‌ها در بهترین حالت اساساً ما یک نسل از صنایع دنیا عقب‌خواهیم ماند چون تحول در سایر صنایع نیازمند توسعه فناوری‌های پیش‌گفته است که همگی بر بستر تعاملات بین‌المللی و اقتصاد مقیاس‌پذیر فراسرزمینی رشد می‌کنند و موضوعیت می‌یابند. انقلاب چهارم صنعتی که هیچ، عقب‌ماندگی صنایع کشور و بهره‌وری پایین آن

مگر جز با نفوذ این فناوری‌ها در ذات صنعت قابل جبران است؟ این یعنی با تداوم وضع موجود نه تنها کسب سهم 10 درصدی اقتصاد دیجیتال از کل اقتصاد کشور یک رویای مرده است بلکه اقتصاد دیجیتالی شده که می‌تواند تا 30 درصد اقتصاد کشور را متحول کند نیز دست نیافتنی می‌شود. از آنجاییکه بسیاری از تصمیم‌گیران نهادهای ذیصلاح دغدغه پایداری و رشد کسب و کارهای خصوصی و حتی دولتی را نداشته‌اند اصولاً تصویری از اهمیت این مسایل هم ندارند. ماجرا صرفاً به یک گفت‌وگوی یک طرفه و نهایتاً دریافت سیاهه‌ای از مشکلات فنی تقلیل می‌یابد و در مواجهه با این دغدغه‌ها به طیفی از ضدسیاست‌هایی نظیر لوگو تراپی (حرف‌درمانی) تا خطابه‌درمانی (رتوریک تراپی) پناه می‌برند. شبکه ملی اطلاعات یک لازم‌غیرکافی است که در نبود دسترسی آزاد به اینترنت و پلتفرم‌های بین‌المللی به یک امر زائد غیرکاربردی تبدیل می‌شود.»

برچسب‌ها: [فضای مجازی](#) [1]

[اعتراض](#) [2]

[فیلترینگ](#) [3]